

og der blev ikke stillet krav herom. Der udføres nu kun forsøg med aber 2 steder i Danmark, og begge steder er der tale om tilladelser til typer af forsøg, som er påbegyndt for mange år siden. Der er dog ikke tvivl om, at Dyreforsøgstilsynet i dag ved ansøgninger om tilladelse til at anvende aber til forsøg vil stille krav om, at nyindkøbte aber skal kunne huses gruppevis.

Dyreforsøgstilsynet har i øvrigt i de senere år udøvet et tæt tilsyn med aberne og har i den forbindelse gentagne gange rejst spørgsmålet om miljøberigelse hos aberne over for forsøgsstedet. Der kan i den forbindelse oplyses følgende, idet navnene på indehaveren af dyreforsøgstilladelsen og på de personer, der har været beskæftiget med at passe dyrene, er udeladt, jf. § 19 i Lov om Dyreforsøg:

I et referat fra en anmeldt inspektion den 4. oktober 1999, hvori daværende medlem af Rådet for Dyreforsøg professor N.A. Thorn og rådets veterinære sekretær, dyrlæge H.P. Olesen, deltog, hedder det bl.a.:

»(...). Der injiceres teststof i kliniske doser subcutant uden at fjerne aben fra buret. Der er perioder på mange uger mellem forsøgsserierne. Vi så gennem vægruder aber, 21 stk., 3-5 kg, anbragt i 3 rum i enkeltbure. Alle var hunner. Aberne har været i Sankt Hans' stald i fra cirka 2 til max. 15 år.

De ældste var indkøbt gennem (...) fra England, en yngre gruppe fra et center i Miami. De ældste og mindste abebures størrelse var $0,7 \times 0,7 \times 0,85$ meter, gulvareal $\frac{1}{2} \text{ m}^2$, de nyere bure er væsentligt større. Der var i alle burene en hylde og i de fleste tillige en gyng. Man skønnede, at aberne var i livlig audiovisuel kommunikation med hinanden. Man havde ikke forsøgt at sætte dem sammen, af frygt for at de skulle beskadige hinanden. Vi foreslog, at man kunne forsøge dette, evt. i perioderne mellem forsøgene. Vi havde i det hele taget en grundig diskussion om de seneste års ændringer i opfattelsen af velfærd hos aber i forsøg. Vi nævnte den store interesse, der internationalt er for »enrichment« (jfr. vores punkt om evt. direkte selskab). Vi nævnte, at (...) på Panum Institutet har indrettet TV til aberne. Vi bad (...) om at diskutere dette spørgsmål med ham og tale med (...) om de erfaringer, han har hjembragt for nylig fra England vedrørende »enrichment«, burforhold etc (...).«

I et referat fra en anmeldt inspektion den 9. februar 2001, hvori medlemmer af Rådet for Dyreforsøg, Annett Weber og Karsten Vig Jensen,

samt daværende medlemmer af Rådet for Dyreforsøg, professor N.A. Thorn og Per Schambye, foruden rådets veterinære sekretær, dyrlæge H.P. Olesen, deltog, hedder det bl.a.:

»(...). Herefter inspiceredes aberne (Cebus Apella), 18 stk. De huses i de sædvanlige bure. Hovedparten med et gulvareal på $0,65 \text{ m}^2$ + hylde og gyng, højde 130 cm. Et par bure var noget mindre $0,5 \text{ m}^2$, højde 0,85 m. Aberne vejede fra 2,2 til 6,1 kg, men de fleste under 5 kg – se vægtskema. Burene opfyldte alle minimumskravene (bilag II, Direktiv 86/609/EØF).

Der var pænt og rent hos såvel rotter som aber.

(...) gjorde rede for de forsøg, som udførtes på aberne. De fremhævede vigtigheden af, at de potentielle antipsykotika og især epilepsipræparater blev afprøvet i en abemodel, idet bivirkningerne, også fatale, som optræder i patienter, og som har en permanent karakter, ikke afsløres i rotteforsøg. Cebus Apella aben var en meget velegnet primatmodel til formålet – se i øvrigt rapporten fra inspektionen den 4. oktober 1999 på Sct. Hans Hospital, der er vedlagt i kopi. Heri samt i bilaget er problematikken beskrevet.

Man drøftede, hvilke velfærdstiltag i form af socialt samvær, legetøj og lignende det var muligt at introducere. Man så velvilligt på forslag, men fremførte vanskeligheder ved at få økonomi til væsentlige tiltag. K. Vig Jensen lovede (...) et katalog over »legetøjseffekter« til grise. De kunne måske også bruges til aber.

Til trods for vigtigheden af forsøgene var det ikke let at få nogen til økonomisk at støtte projekter, der involverede aber, på grund af den negative holdning, der i nogle kredse er herimod.

(...) omtalte abefaciliteten hos (...) i Uppsala som meget speciel. Det bør måske huskes i forbindelse med Dyreforsøgstilsynets besøg i Uppsala til efteråret.

(...) skulle i den nære fremtid til USA for at besøge forskningscentre, som bruger aber til forsøg. Han ville være opmærksom på, om der skulle være inspiration at hente her.

En abe, som led af epilepsi og havde haft 3 anfald i løbet af formiddagen, blev aflivet.«

I et referat fra en uanmeldt inspektion den 7. november 2001, hvori deltog medlem af Rådet for Dyreforsøg Karsten Vig Jensen og rådets veterinære sekretær, dyrlæge H.P. Olesen, hedder det bl.a.:

»(...). I abestalden var der forsøg på ny – dyr behandlet med teststof blev videofilmlet.